

19
Hri uusi Hengellinen

W J X G J /

Uuden Jumalan lap-
sen euolemaan walmistu-
sest / sillä erollisella ajalla /

Se on

Yhdest totisest kääntymisest; totisest ja
eläwästä uscost / ja Jumalitest elämäkerrast
harjoitus sydämeelliseen wlösberämisen jäl-
ken; ynnä ajan waarin ottamisest / ja au-
tuuden wälitappalitten oikein käyttämisest /
odotuksesta J. E. L. n tulemissen ja viimeisen
ilmoituksen perän.

Niin myös,
Toimen wiesti.

Jumalattomain eroista tästä
maailmasta /

Joca ruohtin tielestä on Suomezi käänt-
ty ja enätty suruttomille waroitukseksi; jot-
ta wirret nyt ynnä, täyvelisen yllise capomisen jäl-
ken, Pääsiäisen edellä Wuonna 1749.

On ynnäsih andonue,

ABRAHAM ACHRENIUS.

EURUSU / Prändätty Joh Rämpildä.

Ensimmäinen Wirsi /

Yhden Jumalan lapsen valmistuksest cuole-
maan otollisella ajalla.

Weisatan cuin : Key nyt Sielun caikel mielel re.

1.

Jesu sinull caiken waiwan Aina wai-
kiasst walitan. Cubun' olet minun
Laiwan Aiwon oikian haminan:
Werelläs mun lunastit Sanaallas mun
omstit / Herätit mun parannuren / Ar-
mos canka tulit auyen.

2. Cuollun olin surkendes Epäuseos
hirmuises / Oman mielen rackandes Su-
rutoinen synnin ties / Ilman pelwot wa-
elstin / Armon walon hylkästin. Epäuseo tä-
män teki / Cuollen uscon myötä mäki.

3. Sinun armos J^{esu} huusi: Kään-
ny / Käänny syndinen / parannuren elo uusi
Du sull aiwan tarpeinen: Ostan' olen we-
rellän / Sinun aiwan syndien. Käänny /
Käänny / nänst saat elä Täälä enst / ja
stren sielä.

4. Tämä ääni / J^{esu} racas / Käwi lä-
pi sydämen: Käin myös tundon / joca
macais Heräis ylös hirmuinen / Lain
cautta cauhiaq Syndin' tundui cuolemar:
Elon autuus mulda puuttuis / Sielun
suri syndijn puuttuis.

5. Hen-

5 Hengen duomio todistaksen Epäs-
ucon ilmoitti / Wäärän hurjouden aivois /
Ulastoman ännätti / Wäärän duomion
ihesän / Josa luotin walhesen / Suhteis us-
los hengen woima / Cuoller löysiä ihen ai-
wan.

6. Tästä murhes / Jesu jalo / Sinun
Henges armias Evangeliumisi toi walon /
Että löydä hawoissas Uicon kautta elämän /
Työns / armon istuimen / Weressä / o JEs-
su Christe / Uicon kautta / ilman esteet.

7. Jolla duomio wäldätyri Tuus / ja
myös cadotus / Elon autuus cobdattori /
Cuollos anstos lunastus; Sinne tiet sin
murheisan / Uicon halull: Sündä saan ur-
mon elon Jesusesta / Eläwässä uicon tiellä.

8 Tästä Judan Jalopeuras löysi Sie-
lun hunajat / Sinä / Jesu / ohi turas
Edestäni: Sinä saat Erwäisen lambaan
kän / Dillensa otit niin / Saarit lumaan
uscowaišten / Elon annoit eläwäisen.

9. Sillä cose mä haluisesti Armo lärtin
lärjämän / Jesus / Sinun duomiost pääs-
si / Tundon rauhoit elämään / Sündä
annoi andet mull / Werens waimen an-
doi tull' Sydämeni puhdistuxer / Elon
unden rakennuxer.

10. Tämä tundui armo suuri Wales /
ar-

armon elämäs/Useos/tunnon rauhas juu-
ri/ Lewon löyryäs sydämes/ Jesures: ei
mailmas eikä sännis carwalas; Jesus
rackaudel täytti Sydämen/ ja armon
näytti.

11. Syndein sitet caicki catkeis/ Was-
par päästin hawoissas/ Epäuscon orjus rat-
keis/ Hengen usco wireois taas: Josa löy-
dän elämän Sinaus/ Jesu suloisen: Hen-
ges huudan abba Isä/ Racas Jesu uscoo-
lija!

12. Jesu/ anna sydämeni sinun ty-
gös walwoa/ Seiso aina edeläni wastan
Herran duomiota: Sinun weres So-
winnos Lähtä Sielu elandons/ Sydän
elä useos aivan Weres woimast tiellä
taiman.

13. Mut' näytt Jesu heicouden minu'
tiellä pähärtä/ Ei mun oman sukkeuden
Minu tuskist läylöstä; Jesu siis mu aut-
tele Armostas ain saatrele/ anna woi-
ma/ tue/ wahwist/ Werelles ain pese/
puhdist!

14. Sinun holdus annan Sielun/ Si-
null uhran sydämen/ Sinull taiton/ tahto/
mielen/ Ja caicki ruumin jäsenen/ Silmän/
corwä, kielen suun/ Weres ansiol on sinun/
Käten/ jalkan/ caicki huomias Järän JE-
su/ hengen suomias.

15 Pyhit/ eroit caieki caikis/ Tiestä Jumalattomain/ Henges woimal wahwist waicut Caita tiet' ett' culjen ain/ Joca saatta elämään Uhtan portin läpiken/ Et-
tä Herra taidan palwell Kewäl/ luu-
wel/ syryll/ talwell.

16. Joca päiwä/ joca hetki/ Henges ja myös totudes/ wältää epäuscon reike/ Uicon tiesä eläwäs/ Eläwätä Jumalat Palwelisin lackamat/ Täällä en' st ja sit-
ten sielä/ Cosca woito cuollon nielä.

17. Herran nime sydämesän Autt' ett aina pyhitän/ Herran sanan uscon tiesä Kacastan: ja petoren wäldän pahan ma-
ilman/ Bahennuren cauhian: Sanas wa-
lon jalcain eten Wahwist/ niin en pelkä-
ketän.

18. Wanhemmat niin cunnias widän; Julmaa sissu wäldän myös/ Canha käh-
mist hylhän niden Jotea culke synnin hös/ Walistettu armollas; Uuullas mu wah-
wist taas Lihan saastaisutta wastan. We-
relles mun olet ostan.

19. Wääräst calust/ elaturest/ Minu/ Jesu/ warjele/ Bahain himoin licaturet
Lucauta/ suojele Wilpittömäs uscon ties/
Anna uscon hedälmäs laupeuden wihan-
della Hywi töitä caswatella.

20. Walhen siteet caieki cateais Uskos/
raclauudes myds/ Toivos puheis pois
ain rategais Rantöris ja ihe työs. Wäa-
rät todisturet est' Minu suusan pitämäst/
Totudes ja rauhas jalos Anna minul
henges walos!

21. Caieken himoin viettaudest puhdist/
JESU/ werelläs/ Anna elo wastaudest!
Uudistetut sydämes! Hengellinen waiwai-
nen Sinuld armo ehinen: JESU/ JESU/
minu auta Sinun callin cuollos cautta!

22. Minun aican ombi tärcki Tuin or-
nuoli lendaäwä: Cosca cuollo rinnat sär-
ke Suojel uscon elämä! JESU sinun ha-
wouhas/ Tue sulas armosas/ Weres puh-
distures aiwan Tahdon culle tietä tai-
wan.

23. JESUS elon cuollo wastan JESUS
armon istuin on: Niincuin saanut olen
casten Nän nyt henges halliteon/ Et sin
lütös waellan/ Casten woiman osotan
Uudes luonnos/ uudes mieles/ Uudes sy-
dämes ja kieles!

24. Etä sinu/ Jumal/ kütän Armon
cautta JESUREN/ Uscon cautta ihen lütän
Sinus/ JESU/ elämän/ Sanas woiman
Mutuudes Wastan otan suloisex HER-
ran ehtollista halan Sydämeštän pe-
rin palan.

25. Halan ruumis weres jälken Uscon
sittä nautißen/ Ei sitt' Sielun cuole näl-
kän/ Waan saa uuden elämän/ Joca tuns-
du ihdämes Udistetur uscon ties/ syn-
dein ander saamisexi/ Tundoni puhdistu-
xeri.

26. Tästä Herran ehtollises/ Wastoin
kiusauria/ Minul woima JESUS lisa/
Tärwen jo saan nautita/ Sielun wirwoi-
tuxeri Hindan wahwistuxeri Bshär tem-
plix JEsurelle Tanha wellex usowille.

27. Cui on JESUS aina elon Eläinän
ja cuollesan/ Niin mä ajan merta melon
Hywäs turwas ainian: Ei sitt' äkist cuo-
lema minun taida saawutta/ Cui on
JESUS saawutettu/ Uscon elos omistettu.

28. JESU Sinun tulemises Halan/ toi-
won/ odotan; Ikäwoißen uscon tiesä Il-
moituxes racastan: JESU tule joudu jo U-
sowilles apu tuo? Minä tulen JESUS sa-
no/ Usowaiset JESUST jano. Amen.

Toinen. Wirsi.

Jumalattomain erost tästä mailmast ic.

W. c. Kuozinkielinengin, eli cuin Farwäl werld
farwäl. ic.

I.
DS buomitot! jo täys, Mun Satanan or-
jan jo Jumal nytt löys: Se Häinen co-
sto

sto on kätteni tull', Guin eläissän ennen ain uhato
tin mull; Nyt helwetin liekki pääni ympärin
Ihó, O ihminen yó!

2. Mä kiroetu, näin Nyt kiroust täynnens
Leyn helwettin päin, Mun pucun ja paitan
täys kirous lie, Mun Sielun ja ruumiin caic
kivotut mie; Sil corstiamman lofi mun li
roilli caic, Si muutu Laic! taic!

3. Mä mato ja coi., Soc' calwane repiwä pu
rewa moi, Oho, mikä rindolmi alati syó Mä k'ytis
mes polta? mik' corwille Ihó? Mun calwowa
tundon nytt heräis, moi, moi, Mä mato ja coi.

4. Nyt waditan wiet Mä duomarin eteen,
jo cuulupi tääl Basunat caic' paubawan: syn
dinen län, Oho! eipä eufan mull apua näy,
Caic' wewiset syndini seura, ja niin ain pitäs
wät k'än

5. Mä perkelein myös Täys asumassa ain
locatiss työs, En Zumalat palwell, en torel
lut waic' Mä kessyt kyll tiesin: nytt tamma
tan caic' Mun eten, mä palwelin culda, eng'
huol' Waic' olisin cuoll'.

6. Mun igenti pääl Mä luotin, ja palwe
lin wasani tääl; En Zumalaan ikänens tur
wata tain, Mun omani woimani turwaisin ain,
En Zumalat peljän, en racastan, en Myös
toella tlen'.

7. En Jesusta myös Mä ekinyt puolegan
sydmen työs, Mun syndin mull raclambi oli
euin hän: Mutt mainita turhan kyll tainin mä
sen,

sen, Sen pyhimmen nimen, sen mainittin
suus, Waic' sydän ol' muus.

8. Mä caupihin ain mun sydämen tuhans
neill' perkeleil, wain jo nytt on ostettu, jo
nytt on myytt', is' awaihin portin; ei muilla
la ol' sytt', nytt owat ne tuhannet helberis
Siäl woi sydämen wiäl

9. O kiucua täyn se kiroillia sydän kuin
lewon on löyn', sijn kiroillian myrckys, ett
kieleni pääl ain lewitin rumia hengiä siäl, nijn
casteni lähton pois kielsin juur suus, joc' ru
mia huus.

10. Nijn sabbatin myös woi juopumus myös
tens: mun weljeni wih's Ne ynnä mun cans
fan soit tääraiste nijn, ett winasta reuhkä
lim yölläkin sijn, wijn, picarit, kannut ne yho
ten meill soitt, nijn paljon kuin woi.

11. Mä juomari mä joll wynnasta usein ol'
cuumana pääl, joc' ainian huusin: mun Sie
luni juo ann picarin culle: nyt perkele tuo
mull tulesta palawan mahan, saast täld et
cucan juo pääl.

12. Ei cucan juo pääl mun täyty juod wis
meisen rovoingin Siel. Ei anna mull cucan
nytt pisara wett', joc' jähdytäs kielen, cas'
tulista läte' wiet tarjo se ruma: jo läteni woi,
caic' iloni jäi.

13. Mä syndinen suur, kuin kiroillin Isäni
ditini juur, ja sydämes usein heit' tapein. ja
soin heill nijn paljon paha kuin isänens woin,
mund

mund' carwa mä harmax heill' surusta tein,
sij's purtan mä näin.

14. Mä murhexi heill', Siel olin ja wael-
sin synnisten teill', Eng totellut heitä: nytt
täytyi cuull' ja totel', joit ennen en olisi
luull', Siäl nisiä imin, nytt kynsiä juur, nijn
costo on suur.

15. Mä petoen kyns, kuin ratelin lambat,
ei heidän oll' syns, nälld löyhild mä kerihin
willat caic' pois, waic' wuodatit kynälit,
jot ä: nytt sois, ne kynälet cuumene Sielus
ni pääl. caic' cuumene tääl.

16. Cuing' ahneus sañ, mun ylliken wallan,
eng ikänens wañ mä ollut, ain wadein ja ri-
doin kuin woin julc' läyhitten weristä hikee
mä join nyt costo sen mitan muld waatipi
tääl, kuin mittaisin Siel.

17. Mun caluni caic', caic' culda ja cupar
kuin cotoisin, waic' siel ääneti macais, nytt
huutapi nijn ja soima mun warcar, pid' wa-
rasta kñ: nijn huuta se peto kuin ennen ol'
wai, jo nyt äänen sañ.

18. Wiel ylpeyt täyn, Mä olin; sil' igeni
corjari löin, mun pucuni illcis, jos woen,
caic' kñs, Nht Satanan sahrat mun sydä,
men wiis, se lildäwä prameus jodämen pääl,
nytt polderan tääl.

19. Mun huuldeni pääl, Enkärmetten myre-
ty muos haitiast Siel, täyn walhet ja pe-
kost ja panetust suun ain löytin; nyt satanas
run.

rundele luun, nyt walhetten isä mun peres
ja pääte', sen toderi jätt'.

20. Cuing mielellen wiel, mä cumarsin poro
too ja palwelin siel, händ nöbräst, ja himoi
san andelin suut sen sastaifel kädäl, cuin cui
tengin muut ain Jesustans palwelit: joc' ri
stin puus mun edestän huus.

21. Se himon on näin, mull aiwasten car
war ja eatkerax läyn; woi woi sitä hetke
cuin suosion sain, se tuhannein lugin on hie
muissin ain: nyt weriset kynälet silmisten läy
eik lohduust näy.

22. Ei surkuni tull', ei jodämen pehmin',
waid' sanottin mull: yr surusa näändymä sie
lu on maas, ja cumartain kerta suid laupeut
taas; nyt Jumal ten nosti jong polweni potel'
mun sywyteen sotel'.

23. Mä petoen miel, mun litan sen lögö
himmän tawaran niel, mond orpoit mä wä
hyin, ja hywyden wein cuin cotca pois kyn
sis, nän wäärnettä tein, Mä carwala juonis,
muut woiwaisex sain, ik' ricastuin ain.

24. Mä walhetten suu, tong walheista co
wendul sydän cuin luu, En wäärisä walois
ja pantixi pann' yht raiasca, waan Sielun,
ei mulla sit' ann', nyt tacaisin perket, waan
sen caupon pääl, wle rumini wiel.

25. Mä karmetteen pääl, cuin wihaisest tius
stui cuin rajuinen idä, Sit' silmillen mure
haisin cuin oli haus, ja minua Jumalan y
stämäs

Stämär laus', se tyhnen sydän nyt purtan
eip' aut' waic' symä on haut'.

26. Mä sonniiän' tänn, pois temmatan
liekin, kyl ansaihin sen, maa lewittä kitan,
ja werisen suuns, ja surklast mun niele ain
pohjatoin cuuns, cak' syngiä sywys sicc' is
gens lps aut' mu wassan, mä rauk'.

27. Mä wawisen caic', cose' muistan euing'
cului mun armoni aie, En Jumalan armossa
toteu' äng pyhn is autuuttaan hake; mun o
man ol syhn, Sen ylik, loc' neuvoi, lot'
etkisin nytt, mun wihani sytt'.

28. Koll kynälic wuot, mun silmän mailo
maa; waan ei synnin suot', sicc' enämmin su
xin jos coira muld cuol', cuin Jesuren cuollo;
sicc' en minä huoll', En murhett' mä tunno
stan pitän', nyt wiel aut' haawat on Siel.

29. Mä paistetän tääl, nyt täises wallias
Pylämetten pääl, mun ymberin kiehu caic'
perkelet myös, ja tulisill pihdeil, se heiden
on työns, mun sydämen repiwät piener, oho!
ei lopuettan jo.

30. Nytt uppawat niin, mun jäsenen tulio
seen wirtaan, ja sijn ain waipurwat sywäld,
ei pohja eik' maat' täs löyträ; o sywys! cuin
Sietuni saat, mä häilyn cuin kekäle tules,
waan en mä saammu, cuin hän.

31. Nytt opein mä sen, cuin ennen ään to
tellut oppit; tul tänn o syndinen opi nyt mie
nusta jäll, ett' onnetoin osa on wisingin häll,
cuin

cuin Jumala' pilsa ja lihansa työt, ain seu-
rapi myöt.

32. Nytt autunden port', on mull kinni suliett,
se surma mun sort', muut sisälle autunden portilla
kän, ei mull enä muuta cuin julmisuus näh, o että
mull jälill' wiel olis yr hetk', känd' autunden rell'.

33. Mä huudan jos woin, Mä huudos ja parus
nyt pacattu' coin: te wuoret ja eukulat, langetcan
pääll te tuliset aldot cuin lainetite' tääl, te langet-
cat päällen ja kätkevät pois, jos ijäri wois.

34. En kätky. Woi, woi, mun täyty känd' edes,
mä toueka ja coi, ioc' jäsenes ruskky mun ruumisan;
Eill' mä täyttin caick' synnit cuin Sodoma, niill'
mä sidottan, satanas liettajan lie, jo helwettin wie.

35. Nytt hywässi jää, sel' Jumal, ett' armo ett'
suloinen jää, jää taimas, jää walkaus, engelit myös,
jää Abramin helmet, täs hirmuises työs, jää au-
tuus, jää cunnja, ja engelein ään'. tul' synges tänn.

36. O ijäistä yöt, o ijäistä mato, cuins alati syöt,
o ijäistä sawu ja syngeyt surt', o ijäisyys joll ei ol'
loppu eik' jurit, o ijäisyys ijäisyys nyt olet tull' juur
cauhiax mull!

37. Nytt sywyhteen rakk', mä cahdastans waiwun,
eik' pinani caick', woi ruumin, woi Sielun, woi jä-
senet caick' woi luuni. ill' autunden hyljäsin, waick'
se mull oli tarjon, mun cuoleman tie nyt helwet-
tin wie.

38. Jos haudallen kähnt, niin kynell' tutki näit
cuoleman teit, ja ajattel coscas wiel synnisa woi,
tät' weristä cosko, ja helwettin soitt', cuins cuules
mun kiljutwan, kynell' sä jo parannusti tee.

39. Tähs tosi on se, jong' ajatus uscin händ hel-
wettin wie, se wältä sen pinan; ja pyrki eunt woi,
sinn taimahan iloon, jong' Jumala loi, ioc' ei tah-
do coke tät' lieki, se siel käh elämen tiell'.

40. Nyt syndinen suur, pois käännny jo caikissa
synnistä juur: jos et' sinä caikis oi' elänne niin
sijn julkises mitas: kyll' pitävät ihn ne salaiset
synnit, se turmellus suur, kuin kuu on juur.

41. Cuijn Jesuren pois, ain luskä, kuin armon
ja elämän tois, kuin Jesuren weren tääl tällä, ja
juo ain wäärden wettä, kuin synni se tuo, ja py-
hyttä pilca: sen oia on tuos, suut helwettin suos.

42. Se useo on cuoll', joll' waelda surutoin syn-
diset suoll, waic' toiwio se tawast, niin cuoieinan
tie händ cuitengin äkist sitt' helwettin wie. cose' wi-
meinen hetki kån edes, se thö, sun helwettin lhd.

43. Cose cuolluna kånit pois Jumalan pelwost,
ja mailman teit ain enljet, ja surutoin elät, cujns
faat njns noudatat synni, ja menet ain maat', sun
Ehrisittu nimensä alla, se tie sun helwettin wie.

44. Njñ käännny nyt pois, sijt syndisest elämäst,
ettei se tois sull ijästä iteu ja parcu, sis tääl
ain pelwolla ajattell' loppunsa pääl: mutt jos ett
sä käännny, njñ hirmuinen yö sun yltizes lhd.

45. O tulinen yö, kuin ytimes polta, kuin syda-
mes syö, kuin sywyteen laekamat upotta ain, sijn
ijäises sawus on pimens wain, siäl madot ja köpe-
lit repiwät luut, waic' jäsenet muut.

46. Et janoista pääs, täs surmawas wakkas ja
poltawas jääs, kuin jano on suurin njñ alca se
jäll', se suuringin jano wast aleu on siel: cast', mail-
man ystawa sormes, men' sinun, ja jähdhätä njñ.

47. Et jähdhättä woi, et lähessy cuohuma tulda
sä coi, se tulinen myrsky, sen janoist' suun, wiel tu-
lella polta, ja ytimein muun ynn' corwist ja filmist
kån kip:nät, täs' on kirous lās.

48. Ett sinata saa, siel sul'wista tawast, sä ki-
rottu maa, täs kirous helwettin liekis on ain, sä
keroillia kiroust leikikit wain, siel ijäinen ijäinen ki-
roillan thö sun corwilles lhd.

49. Suud' hirmuitten ään', ei siinä woi huocu ei
wäsp, fill hän, sen huveuwan tulella huutta caic',
sen wäspäen repi ain uppoman, waic' se parcu, se
huuta ei armo siel tul' ei laupent cuul'.

50. Sun lätös on cuoll', cuins helwetin sowinos
pidit, ei huol' se kiljuwa ruma, waan pilca sun wiel
etk seuraisit händä, ja walhetta tääl, etk hyljäisit
toruden sanan, ja weit sun helwetin teit.

51. Muut duomitut myös, sun toimos wiel pilca
awat helwetin työs; joi' synnissä rucastit cauhari
näet, ne räwätsä tules, ne myötten sä wiet ain up-
poman swynyteen, häises nös, sin hirmuises työs.

52. Jos yhdengin woi' sun welissä tambari ei
ruitta pois, se ois jo kewiämbi, waan et se pääs
niisi häisit siteisi täs tulises sääs, ynn' synnis ynn'
pilcas, ynn' kirousti tänn sen olet sin' löyn.

53. Etä pilcaisit tääl, wanhurskastea retke, ja
earsasti pääl ain eahwit niit Sielui cuin luopuist
pois, siit syndisest menost, cuin mailma sois, cuin
wäldit sun teitäs; ja Jumalas kün, ain pshiwät niin.

54. Se pilcar sull kän, ja häiser häpiär, ei loh-
dutus näy, siel perkelein ilo ja pilca sull on yr häi-
nen itcu, iz duomituin luon. Sun luulos, sun uscos
sun helwettin wei siix petorex jäi.

55. Sijn syndises ties, jos pshisit ain culke, ja ois
la sin mies, sä cuoleman löösit juur häiser sull, et'
loppu sin löyhdä, ei apua cuul' ei henges siel loppu
ei cuole se coi, cuin helwetin toi.

56. Se löylä cuin kän, iz helwettist nös, jost ei
loppu näy, se puhalda kituman henges ain cans' sun
henges sun Sielus siel ain ollesans, ei sammu se ku-
li, se tulinen sää täns cuolema jää.

57. Jos tuhannen wuot, sin tules sä poldetais
päiwät ja nöt, etk jo ois kyllä suur kipu ja työ',
mutt siel joca hetki sull tuhannex löö, ei loppu, ei lö-
pu wiel sittel' se coi cuin häri woi.

58. Ah wahingo suur, cuin tules sun häisel Sielus
les

tes iuur! ei mailman woito field lunasta woi, se
ajast siis waaria ioug Jumala soi, ja kaännny nyt
surutoin taacaiha wiel, tull' caitalle tiel.

Mat. h. 16: v. 26.

Mitä se autta ihmistä, jos hän caiken ma-
ailman woitta, ja sielullens saa wahingon? tai-
ta mitä anda ihminen Sieluns lunasturexi.

1. Joh. 2: v. 17.

Mailma cato, ja hänen himons: mutta joca
teke Jumalan tahdon, se pysy ijancaictisest.

Evr. 9: v. 17.

Älä mielisty jumalattomain aiwoiturijn: sil-
lä ei he tule cosean hywäri, ei helwettingän asti.

Evr. 9: v. 39.

Mitä sind itän ins teet, nijn ajattale lops-
pua, ja nijn et sind cosean syndiä tee.

Ea. 46: v. 24.

Ja heidän pitä menemän ulos ja cazeleman
nijden ihmisten raatoja, jotta minua wa-
stain waärin teit: sillä ei heidän matons pida cuo-
leman, eikä heidän tulens sammuman, ja hei-
dän pitä caikelle liballe cauhisturexi oleman.

Hel. 18: v. 30, 31, 32.

Sentähden kaändätät igen, ja palajatec
caikest waärydestän, ettet te langeis pahan
teconne tähden. Seittäkät pois tytön caicti-
ylize täymisen, jolla te rickonet oletta, ja teh-
kät teillen usi sydän, ja usi hengi: sillä mi-
xi pidäis teidän cuoleman sindä Israelin huone?
Sillä ei minulla ole yhtäkän ilo hänen cuole-
mahans joca cuole, sano S'erra S'erra.
Sentähden kaändätät igenne, nijn te satte elä.

* * *